

være saaledes, at de sagkyndige skulde raade, saa behøvede vi jo ingen Rigsdag, saa vilde det nemmeste jo være, naar der var Tale om juridiske Love, at lade Højesteret give dem, og hvis man skulde have medicinske Love, at lade Lægerne give dem. Dette, at Sagkundskaben kun skal give Raad, er derfor en Sætning, som praktiseres overalt i Verden; men jeg maa advare mod, at den skal forstaas, som om Sagkundskaben skal sættes til Side. Nej, de sagkyndige skulle give Raad, og det er mig ikke bekendt, at Sagkundskaben i Almindelighed og i stort Omfang er bleven sat til Side herhjemme.

Med Hensyn til Trudsholm skal jeg bemærke, at jeg kender godt denne Sag, og det er muligt, at det er en meget værre Sag, end det ser ud til. Jeg har set i Aviserne, at der var Tale om, at den skulde drages ind under Undersøgelserne, og jeg kan sige, at jeg glæder mig egentlig til at faa den oplyst. Thi jeg maa sige, at det, som den Gang kom frem, i hvert Fald det, som stod til min Raadighed — det ærede Medlem har maaske haft særlige Kilder deroppe paa Stedet — viste ikke andet, end at det var en i juridisk Henseende fuldt forsvarlig Fremgangsmaade, der var anvendt. Om der var sat moralske Hensyn til Side, kan man ikke dømme om paa et saa løst Grundlag, det kom ikke frem til Undersøgelse, og det var ikke blot mig, men det var, som den ærede Ordfører udtalte, alle, der saa saaledes paa det.

N. Andersen: Jeg vil med Hensyn til den første Udtalelse af det ærede Medlem, som nu satte sig, gøre opmærksom paa — det maa jo det ærede Medlem erkende —, at det ærede Medlem har her i denne Vinduesniche for en 2—3 Aar siden sagt til mig: Jeg har kendt Alberti, fra han var ung Mand, jeg har manuduceret ham, og jeg fik den Gang det Indtryk af Manden efter hans egne Udtalelser, at han havde ingen anden Moral end Straffeloven. Det har det ærede Medlem selv sagt, men derimod har han ikke sagt, at han i 25 Aar har været uden Forbindelse med ham, og det kunde jeg ikke vide. Det ærede Medlem er juridisk Professor, Alberti var Højesteretssagfører, det var da ganske naturligt, at der kunde blive en og anden Forbindelse mellem dem i de 25 Aar. Naar det ærede Medlem nu siger, at han ikke har haft nogen Forbindelse med Alberti i 25 Aar, ja bevares, saa har han ikke haft det.

Deuntzer: Jeg fik ikke før Lejlighed til at sige, at dem, jeg sigtede til med Hensyn til Retsreformen, var ikke det ærede Medlem, men det var det ærede Medlems nærmeste Meningsfæller oppe i Landstinget, der støttede Retsreformens Gennemførelse. I øvrigt vil jeg ikke sige mere til det ærede Medlem, og jeg skal sige hvorfor. Fordi jeg har megen Agtelse for ham, og jeg kan mærke, at denne Diskussion irriterer ham saaledes, at han gaar til at fremdrage private Ytringer. Det er et Misbrug, jeg altid har protesteret imod, og som man ikke maa komme ind paa.

N. Andersen: Nej, det ærede Medlem maa virkelig undskyldte mig; den Slags Ting gaar absolut ikke ind under Begrebet: private Bemærkninger. I øvrigt forlangte jeg blot Ordet for at sige til det ærede Medlem, at jeg vil sætte megen Pris paa, ikke at det ærede Medlem skal skaane mig, det behøves ikke, men paa, om det ærede Medlem, naar han har noget imod mine Meningsfæller oppe i Landstinget, saa vil være saa elskværdig at sige mine Meningsfæller det deroppe. Jeg har intet Ansvar for dem; jeg kan have nok i mit eget. Det er mig ganske uvedkommende, hvad de Mænd i Landstinget have gjort ved Retsreformen, eller hvad de ikke have gjort, jeg har sagt min Mening paa den Maade, jeg har Ret til at sige den, idet jeg har stemt imod den.

Konseilspræsidenten (J. C. Christensen): Jeg har kun ganske enkelte Bemærkninger at svare paa, af hvad der er fremkommet under denne Debat; den sidste Forhandling, vi her have hørt, skal jeg aldeles ikke komme ind paa. Det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle), der talte længe og udførligt i Lørdags Aftes, fremkom med et Par Bemærkninger, som jeg gerne vil komme lidt ind paa. Hele hans øvrige Tale skal jeg ikke opholde mig ved; han gentog jo for øvrigt samme Tale 3—4 Gange i samme Foredrag. (Afbrydelse). Der er nogle, der sige 6; jeg skal ikke nærmere undersøge det, men sikkert og vist er det jo, at Hovedindholdet af hans Tale var gamle og kendte Ting, som man allerede har læst i Bladene længe i Forvejen.

Det ærede Medlem sagde, at jeg i mit første Foredrag havde udtalt noget om, at Landbrugslotteri-Koncessionen havde vakt Misstemning hos mig og hos nogle af mine Kolleger, og han spurgte, hvorledes jeg da under Forhandlingen i Fjor kunde sige